

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 11. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 300/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 300/02	Lieta C-213/15 P: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 18. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/ <i>Patrick Breyer</i> , Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste Apelācija — Piekluve iestāžu dokumentiem — LESD 15. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piemērošanas joma — Pieteikums par piekļuvi Austrijas Republikas iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem lietā, kurā taisīts 2010. gada 29. jūlija spriedums Komisija/Austrija (C-189/09, nav publicēts, EU:C:2012:455) — Eiropas Komisijas rīcībā esoši dokumenti — Tiesvedību aizsardzība	2
2017/C 300/03	Lieta C-566/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 18. jūlija spriedums (<i>Kammergericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Konrad Erzberger/TUI AG</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darbaņēmēju brīva pārvietošanās — Nediskriminācijas princips — Darbaņēmēju pārstāvju ievēlšana sabiedrības uzraudzības padomē — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesības balsot un kandidēt ir vienīgi valsts teritorijā esošo uzņēmumu darbaņēmējiem	3

2017/C 300/04	Lieta C-93/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Audiencia Provincial de Alicante</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ornua Co-operative Limited</i>, agrāk <i>The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais īpašums — Eiropas Savienības preču zīme — Vienotais raksturs — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Ar Eiropas Savienības preču zīmi piešķirto tiesību vienāda aizsardzība pret sajaukšanas iespējām un pret reputācijas aizskārumiem — Šīs preču zīmes un valsts preču zīmes, ko trešā persona lieto kādā Savienības daļā, mierīga līdzāspastāvēšana — Mierīgas līdzāspastāvēšanas neesamība citur Eiropas Savienībā — Uztvere no vidusmēra patērētāja viedokļa — Uztveres atšķirības, kādas var pastāvēt dažādās Savienības daļās	3
2017/C 300/05	Lieta C-143/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 19. jūlija spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 2. panta 1. punkts — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts — 6. panta 1. punkts — Diskriminācija vecuma dēļ — Epizodiska darba līgums, kas var tikt noslēgts ar personām vecumā līdz 25 gadiem — Darba līguma automātiska izbeigšana, darba ņēmējam sasniedzot 25 gadu vecumu	4
2017/C 300/06	Lieta C-206/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marco Tronchetti Provera SpA u.c./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sabiedrību tiesības — Direktīva 2004/25/EK — Pārņemšanas piedāvājumi — 5. panta 4. punkta otrā daļa — Iespēja grozīt piedāvājuma cenu skaidri noteiktos apstākļos un atbilstoši skaidri noteiktiem kritērijiem — Valsts tiesiskais regulējums, kurā uzraudzības iestādei ir paredzēta iespēja palielināt pārņemšanas piedāvājuma cenu gadījumā, ja pastāv slepena vienošanās starp piedāvātāju vai personām, kas rīkojas saskaņoti ar piedāvātāju, un vienu vai vairākiem pārdevējiem	5
2017/C 300/07	Lieta C-340/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 9. panta 1. punkts — 11. panta 2. punkts — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Cietušās puses tieša prasība pret apdrošinātāju — Cietušās puses darba devēja, publisko tiesību iestādes, sava darbinieka tiesību likumiskā cesionāra, prasība pret iesaistītā transportlīdzekļa apdrošinātāju — Subrogācija	6
2017/C 300/08	Lieta C-357/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Lietuvos vyriausieji administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “<i>Gelvora</i>” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Direktīva 2005/29/EK — Piemērošanas joma — Parādu piedziņas sabiedrība — Patēriņa kredīts — Parāda cesija — Tiesisko attiecību starp sabiedrību un parādnieku raksturs — 2. panta c) punkts — “Produkta” jēdziens — Piedziņas pasākumi, kas tiek veikti vienlaikus ar tiesu izpildītāja darbību	6
2017/C 300/09	Lieta C-416/16: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (<i>Tribunal Judicial da Comarca de Faro</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Likvidējamais Portimão Urbis – E. M., S. A., Município de Portimão, EMARP – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E. M., S. A.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/23 — 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts — 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Piemērošanas joma — “Darbinieka” un “uzņēmējsabiedrības īpašumtiesību pārejas” jēdzieni	7
2017/C 300/10	Lieta C-505/16 P: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 6. jūlija rīkojums – <i>Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovych</i> mantnieces statusā/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — To personu, vienību un organizāciju saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja uzvārda iekļaušana — Prasījumu pielāgošana — Mirušā prasītāja vārdā un labā iesniegts procesuālais raksts	8

2017/C 300/11	Lieta C-663/16 P: Tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH</i> /Eiropas Ķīmikāliju aģentūra Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Regula (ES) Nr. 528/2012 — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — 95. pants — Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) — Aktīvo vielu saraksta publicēšana — Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas reģistrācija	9
2017/C 300/12	Lieta C-666/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH</i> /Eiropas Ķīmikāliju aģentūra Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Regula (ES) Nr. 528/2012 — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — 95. pants — Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) — Aktīvo vielu saraksta publicēšana — Sabiedrības kā aktīvās vielas piegādātājas iekļaušana	9
2017/C 300/13	Lieta C-176/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. aprīlī iesniedza <i>Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich</i> (Polija) – <i>Prof. Credit Polska S.A. w Bielsku Białej</i> /Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Lieta C-194/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 14. februāra spriedumu lietā T-15/16 <i>Georgios Pandalis</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 14. aprīlī iesniedza <i>Georgios Pandalis</i>	10
2017/C 300/15	Lieta C-217/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2017. gada 9. februāra spriedumu lietā T-16/16 <i>Mast-Jägermeister SE</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Mast-Jägermeister SE</i>	12
2017/C 300/16	Lieta C-253/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. maijā iesniedza <i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>Ramazan DüNDAR u.c./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG</i>	13
2017/C 300/17	Lieta C-337/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūnijā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Szczecinie</i> (Polija) – <i>Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL</i>	14
2017/C 300/18	Lieta C-343/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. jūnijā iesniedza <i>Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel</i> (Beļģija) – <i>Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaaminvest ABP) u.c.</i> , cits lietas dalībnieks: <i>Vlaams Gewest</i>	14
2017/C 300/19	Lieta C-346/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-309/10 <i>RENV Christoph Klein</i> /Eiropas Komisija 2017. gada 9. jūnijā iesniedza <i>Christoph Klein</i>	15
2017/C 300/20	Lieta C-347/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. jūnijā iesniedza <i>Rechtbank Rotterdam</i> (Nīderlande) – A, B, C, D, E, F, G/ <i>Staatssecretaris van Economische Zaken</i>	17
2017/C 300/21	Lieta C-372/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. jūnijā iesniedza <i>Rechtbank Noord-Holland</i> (Nīderlande) – <i>Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond</i>	17
2017/C 300/22	Lieta C-380/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i> , K, B, pārējie lietas dalībnieki: <i>H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i>	18
2017/C 300/23	Lieta C-393/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) – <i>Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein</i>	19
2017/C 300/24	Lieta C-397/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Brussel</i> (Beļģija) – <i>Profit Europe NV/Belgische Staat</i>	19

2017/C 300/25	Lieta C-398/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Brussel</i> (Beļģija) – <i>Profit Europe NV/Belgische Staat</i>	20
2017/C 300/26	Lieta C-410/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) – <i>A</i>	21
2017/C 300/27	Lieta C-411/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) – <i>Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres</i>	22
2017/C 300/28	Lieta C-414/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. jūlijā iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>Arex CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství</i>	24
2017/C 300/29	Lieta C-420/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – Eiropas Komisija/Francijas Republika	25
2017/C 300/30	Lieta C-426/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa</i> (Spānija) – <i>Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano</i>	26
2017/C 300/31	Lieta C-606/15: Tiesas (devītā palāta) priekšsēdētāja 2017. gada 19. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Čehijas Republika	27
2017/C 300/32	Lieta C-683/15: Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 27. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika	27
2017/C 300/33	Lieta C-539/16: Tiesas 2017. gada 30. jūnija rīkojums (<i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Richard Rodriguez Serin/HOPI-Regional</i>	27
2017/C 300/34	Lieta C-548/16: Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 5. jūlija rīkojums (<i>Cour d'appel de Mons</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>État belge/Biologie Dr Antoine SPRL</i>	28
Vispārējā tiesa		
2017/C 300/35	Lieta T-348/16 OP: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. jūlija spriedums – <i>Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA</i> Šķīrējklauzula — Protests — Aizmuguriska sprieduma izpildes apturēšana — Starpspriedums	29
2017/C 300/36	Lieta T-519/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. jūlija rīkojums – <i>myToys.de/EUIPO</i> – <i>Laboratorios Indas</i> (“myBaby”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “myBaby” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MAYBABY”, agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “May BaBy” un agrāka valsts vārdiskā preču zīme “MAY BABY” — “Pretapelācijas” sūdzība — Regulas (EK) 216/96 8. panta 3. punkts — Apstiprinošs lēmums — Nepieņemamība	29
2017/C 300/37	Lieta T-348/16 OP-R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 13. jūlija rīkojums – <i>Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA</i> Pagaidu noregulējums — Šķīrējklauzula — Aizmugurisks spriedums — Pieteikums apturēt sprieduma izpildi — Kompetences neesamība	30
2017/C 300/38	Lieta T-464/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – <i>HI/Komisija</i> Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Savienības finansēts projekts — Interesu konflikts — Disciplinārlieta — Pazemināšanas pakāpē sods — Prasības noraidīšana pirmajā instancē — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība	31
2017/C 300/39	Lieta T-423/17: Prasība, kas celta 2017. gada 11. jūlijā – <i>Nexans France</i> un <i>Nexans/Komisija</i>	31
2017/C 300/40	Lieta T-433/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – <i>Dehousse/Eiropas Savienības Tiesa</i>	32

2017/C 300/41	Lieta T-436/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – <i>ClientEarth</i> u.c./Komisija	33
2017/C 300/42	Lieta T-437/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – <i>Oy Karl Fazer/EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property</i> (“MIGNON”)	34
2017/C 300/43	Lieta T-448/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – <i>Sevenfriday/EUIPO – Seven</i> (“SEVENFRIDAY”)	35
2017/C 300/44	Lieta T-449/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – <i>Sevenfriday/EUIPO – Seven</i> (“SEVENFRIDAY”)	35
2017/C 300/45	Lieta T-455/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – <i>Bateni/Padome</i>	36
2017/C 300/46	Lieta T-457/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. jūlijā – <i>Medisana/EUIPO</i> (“happy life”)	37
2017/C 300/47	Lieta T-460/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – <i>Bopp/EUIPO</i> (Vienādleņķu astoņstūra attēls)	38
2017/C 300/48	Lieta T-748/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. jūlija rīkojums – <i>Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure</i> (“Gauff”)	38
2017/C 300/49	Lieta T-278/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. jūlija rīkojums – <i>Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners</i> (“NEXEN”)	39

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 300/01)

Jaunākā publikācija

OV C 293, 4.9.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 283, 28.8.2017.

OV C 277, 21.8.2017.

OV C 269, 14.8.2017.

OV C 256, 7.8.2017.

OV C 249, 31.7.2017.

OV C 239, 24.7.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 18. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Patrick Breyer, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-213/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — LESD 15. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piemērošanas joma — Pieteikums par piekļuvi Austrijas Republikas iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem lietā, kurā taisīts 2010. gada 29. jūlija spriedums Komisija/Austrija (C-189/09, nav publicēts, EU:C:2012:455) — Eiropas Komisijas rīcībā esoši dokumenti — Tiesvedību aizsardzība

(2017/C 300/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Van Nuffel un H. Krämer)

Pārējie lietas dalībnieki: Patrick Breyer (pārstāvji – M. Starostik, advokāts), Somijas Republika (pārstāvis – H. Leppo), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji – A. Falk un C. Meyer-Seitz, E. Karlsson un L. Swedenborg)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāves – M. J. García-Valdecasas Dorrego un S. Centeno Huerta), Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme un F. Fize)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no Patrick Breyer tiesāšanās izdevumiem;
- 3) Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 18. jūlija spriedums (Kammergericht Berlin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Konrad Erzberger/TUI AG

(Lieta C-566/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Nediskriminācijas princips — Darba ņēmēju pārstāvju ievēlēšana sabiedrības uzraudzības padomē — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesības balsot un kandidēt ir vienīgi valsts teritorijā esošo uzņēmumu darba ņēmējiem

(2017/C 300/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītājs: Konrad Erzberger

Atbildētāja: TUI AG

Piedaloties: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā nav tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru grupas uzņēmumos, kas atrodas šajā dalībvalstī, nodarbinātiem darba ņēmējiem nav tiesību balsot un kandidēt darba ņēmēju pārstāvju šīs grupas mātesuzņēmuma, kura juridiskā adrese ir minētajā dalībvalstī, uzraudzības padomē vēlēšanās, kā arī attiecīgajā gadījumā tiesību pildīt vai turpināt pildīt pārstāvja šajā padomē mandātu, ja šie darba ņēmēji pārtrauc savu darbu šādā uzņēmumā un tiek nodarbināti meitasuzņēmumā, kurš ietilpst tajā pašā grupā, bet kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (Audiencia Provincial de Alicante (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ornuia Co-operative Limited, agrāk The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Lieta C-93/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais īpašums — Eiropas Savienības preču zīme — Vienotais raksturs — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Ar Eiropas Savienības preču zīmi piešķirto tiesību vienāda aizsardzība pret sajaukšanas iespējām un pret reputācijas aizskārumiem — Šīs preču zīmes un valsts preču zīmes, ko trešā persona lieto kādā Savienības daļā, mierīga līdzāspastāvēšana — Mierīgas līdzāspastāvēšanas neesamība citur Eiropas Savienībā — Uztvere no vidusmēra patērētāja viedokļa — Uztveres atšķirības, kādas var pastāvēt dažādās Savienības daļās

(2017/C 300/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Alicante

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ornuia Co-operative Limited, agrāk The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Atbildētāja: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par [Eiropas Savienības] preču zīmi 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka vienā Eiropas Savienības daļā Eiropas Savienības preču zīme un valsts preču zīme mierīgi pastāv līdzās, neļauj secināt, ka citā Savienības daļā, kurā šīs Eiropas Savienības preču zīmes un šai preču zīmei identiska valsts apzīmējuma mierīgas līdzāspastāvēšanas nav, nepastāvētu sajaukšanas iespēja starp minēto Eiropas Savienības preču zīmi un šo apzīmējumu;
- 2) Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka elementus, kam, pēc Eiropas Savienības preču zīmju tiesas, kurai iesniegta prasība par preču zīmes pārkāpumu, uzskatiem, ir nozīme vērtējumā par to, vai Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs kādā Eiropas Savienības teritorijas daļā, uz kuru neattiecas minētā prasība, aizliegt izmantot apzīmējumu, šī tiesa var ņemt vērā, lai izvērtētu, vai šis īpašnieks ir tiesīgs aizliegt šī apzīmējuma izmantošanu tajā Savienības teritorijas daļā, uz kuru attiecas minētā prasība, ja vien tirgus apstākļi un sociālie un kultūras apstākļi minētajā Savienības daļā būtiski neatšķiras no apstākļiem citās Savienības daļās;
- 3) Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka vienā Eiropas Savienības daļā pazīstama Eiropas Savienības preču zīme un apzīmējums mierīgi pastāv līdzās, neļauj secināt, ka citā Savienības daļā, kurā šīs mierīgas līdzāspastāvēšanas nav, pastāvētu pamatots iemesls, kas attaisno šī apzīmējum[a] izmantošanu.

(¹) OV C 156, 2.5.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 19. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro

(Lieta C-143/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 2. panta 1. punkts — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts — 6. panta 1. punkts — Diskriminācija vecuma dēļ — Epizodiska darba līgums, kas var tikt noslēgts ar personām vecumā līdz 25 gadiem — Darba līguma automātiska izbeigšana, darba ņēmējam sasniedzot 25 gadu vecumu

(2017/C 300/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Atbildētājs: Antonino Bordonaro

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants, kā arī Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju 2. panta 1. punkts, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie atļauj tādu tiesību normu kā pamatlietā aplūkotā, ar kuru darba devējam tiek atļauts noslēgt epizodiska darba līgumu ar darba ņēmēju, kas ir jaunāks par 25 gadiem, neņemot vērā to, kāda veida pakalpojumi tiek sniegti, un atļaut no darba ņēmēju brīdī, kad viņš sasniedz 25 gadu vecumu, ja šai normai ir legīitms nodarbinātības politikas mērķis un šī mērķa īstenošanai paredzētie līdzekļi ir atbilstoši un nepieciešami.

(¹) OV C 200, 6.6.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marco Tronchetti Provera SpA u.c./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Lieta C-206/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sabiedrību tiesības — Direktīva 2004/25/EK — Pārņemšanas piedāvājumi — 5. panta 4. punkta otrā daļa — Iespēja grozīt piedāvājuma cenu skaidri noteiktos apstākļos un atbilstoši skaidri noteiktiem kritērijiem — Valsts tiesiskais regulējums, kurā uzraudzības iestādei ir paredzēta iespēja palielināt pārņemšanas piedāvājuma cenu gadījumā, ja pastāv slepena vienošanās starp piedāvātāju vai personām, kas rīkojas saskaņoti ar piedāvātāju, un vienu vai vairākiem pārdevējiem

(2017/C 300/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA un Camfin SpA

Atbildētāja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Piedaloties: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA un UniCredit SpA

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem 5. panta 4. punkta otrā daļa ir interpretējama tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkotais, kas ļauj valsts uzraudzības iestādei palielināt pārņemšanas piedāvājuma cenu "slepenas vienošanās" gadījumā, neprecizējot konkrētu rīcību, kas ir raksturīga šim jēdzienam, ja vien minētā jēdziena interpretāciju pietiekami skaidri, precīzi un paredzami var izsecināt no šī tiesiskā regulējuma, izmantojot valsts tiesībās atzītas interpretācijas metodes.

(¹) OV C 251, 11.7.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA*

(Lieta C-340/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 9. panta 1. punkts — 11. panta 2. punkts — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Cietušās puses tieša prasība pret apdrošinātāju — Cietušās puses darba devēja, publisko tiesību iestādes, sava darbinieka tiesību likumiskā cesionāra, prasība pret iesaistītā transportlīdzekļa apdrošinātāju — Subrogācija

(2017/C 300/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG*

Atbildētāja: *Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts, skatīts kopā ar šīs regulas 11. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devējs, kas ir reģistrēts pirmajā dalībvalstī, kas ir saglabājis tā sava darbinieka darba samaksu, kurš bija prombūtnē ceļu satiksmes negadījuma dēļ, un kas ir pārnēmis tā tiesības attiecībā pret sabiedrību, kura ir apdrošinājusi civiltiesisko atbildību attiecībā uz šajā negadījumā iesaistīto transportlīdzekli un kura ir reģistrēta otrajā dalībvalstī, var kā "cietusī puse" pēdējās minētās tiesību normas izpratnē iesūdzēt šo apdrošināšanas sabiedrību pirmās dalībvalsts tiesās, ja tieša prasība ir atļauta.

⁽¹⁾ OV C 305, 22.8.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (*Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – "*Gelvora*" UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Lieta C-357/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Direktīva 2005/29/EK — Piemērošanas joma — Parādu piedziņas sabiedrība — Patēriņa kredīts — Parāda cesija — Tiesisko attiecību starp sabiedrību un parādnieku raksturs — 2. panta c) punkts — "Produkta" jēdziens — Piedziņas pasākumi, kas tiek veikti vienlaikus ar tiesu izpildītāja darbību

(2017/C 300/08)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Gelvora” UAB

Atbildētāja: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), ir jāinterpretē tādējādi, ka tās materiālajā piemērošanas jomā ietilpst tiesiskās attiecības starp privātu parādu piedziņas sabiedrību un parādnieku, kurš nepilda saistības saskaņā ar patērētāja kredītīgumu un kura parāds ir nodots šai sabiedrībai. “Produkta” jēdzienā šīs direktīvas 2. panta c) punkta izpratnē ietilpst prakse, ko šāda sabiedrība īsteno, lai piedzītu tā parādu. Šajā ziņā nav nozīmes apstāklim, ka parāds ir apstiprināts ar tiesas nolēmumu un ka šis nolēmums ir nosūtīts tiesu izpildītājam izpildei.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 20. jūlija spriedums (Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Likvidējamais Portimão Urbis – E. M., S. A., Município de Portimão, EMARP – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E. M., S. A.

(Lieta C-416/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/23 — 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts — 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Piemērošanas joma — “Darbinieka” un “uzņēmējsabiedrības īpašumtiesību pārejas” jēdzieni

(2017/C 300/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Pamatlietas puses

Prasītājs: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Atbildētāji: Likvidējamais Portimão Urbis – E. M., S. A., Município de Portimão, EMARP – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E. M., S. A.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija, kurā pašvaldības uzņēmums, kura vienīgais akcionārs ir pašvaldība, tiek likvidēts ar šīs pašvaldības izpildinstitūcijas lēmumu un tā darbība tiek daļēji nodota minētajai pašvaldībai to tiešai izpildei un daļēji citam pašvaldības uzņēmumam, kurš ir ticis pārveidots šajā nolūkā un kurā arī šī pašvaldība ir vienīgais akcionārs, ietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā ar nosacījumu, ka aplūkotā uzņēmuma identitāte tiek saglabāta pēc īpašumtiesību nodošanas, kas ir jānosaka iesniedzējtiesai;

- 2) tāda persona kā prasītājs pamatlietā, kura tādēļ, ka ir apturēts tās darba līgums, faktiski neveic savus darba pienākumus, ietilpst jēdzienā “darbinieks” Direktīvas 2001/23 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, ciktāl šķiet, ka attiecīgajās valsts tiesībās tā tiek aizstāvēta kā darbinieks, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai; atkarībā no šīs pārbaudes rezultātiem pamatlietā aplūkotajos apstākļos tiesības un pienākumi, kas izriet no tās darba līguma, ir jāuzskata par nodotiem īpašumtiesību saņēmējam atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 1. punktam;
- 3) Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Faro rajona tiesa, Portugāle) uzdotais trešais jautājums nav pieņemams.

(¹) OV C 383, 17.10.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 6. jūlija rīkojums – Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovych mantnieces statusā/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-505/16 P) (¹)

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — To personu, vienību un organizāciju saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja uzvārda iekļaušana — Prasījumu pielāgošana — Mirušā prasītāja vārdā un labā iesniegts procesuālais raksts

(2017/C 300/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovych mantnieces statusā (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – P. Mahnič Bruni un M. J.-P. Hix), Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji S. Bartelt un J. Norris-Usher, vēlāk E. Paasivirta un J. Norris-Usher)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Olga Stanislavivna Yanukovych sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 441, 28.11.2016.

**Tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/
Eiropas Ķimikāliju aģentūra**

(Lieta C-663/16 P) ⁽¹⁾

**Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Regula (ES) Nr. 528/2012 — Biocīdu piedāvāšana tirgū un
lietošana — 95. pants — Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) — Aktīvo vielu saraksta publicēšana —
Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas reģistrācija**

(2017/C 300/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (pārstāvji – M. Grunchard un K. Van Maldegem, advokāts, P. Sellar, Advocate)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji – M. Heikkilä un C. Buchanan, P. Oliver, Barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH un Ecolab Deutschland GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), BASF SE un Oxea GmbH sedz katra pati savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

**Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. jūlija rīkojums – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab
Deutschland GmbH/Eiropas Ķimikāliju aģentūra**

(Lieta C-666/16 P) ⁽¹⁾

**Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Regula (ES) Nr. 528/2012 — Biocīdu piedāvāšana tirgū un
lietošana — 95. pants — Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) — Aktīvo vielu saraksta publicēšana —
Sabiedrības kā aktīvās vielas piegādātājas iekļaušana**

(2017/C 300/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (pārstāvji – M. Grunchard un K. Van Maldegem, advokāti, P. Sellar, Advocate)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji – M. Heikkilä un C. Buchanan, pārstāvji, kuriem palīdz P. Oliver, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH un Ecolab Deutschland GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA), BASF SE un Oxea GmbH paši sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. aprīlī iesniedza Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polija) – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej/Mariusz Wawrzosek

(Lieta C-176/17)

(2017/C 300/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pamatlietas puses

Prasītāja: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Atbildētājs: Mariusz Wawrzosek

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ tiesību normas, it īpaši tās 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītliģumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK ⁽²⁾ tiesību normas, it īpaši tās 17. panta 1. punkts un 22. panta 1. punkts, liedz uzņēmējam (aizdevējam) pieteikt prasījumu, kas pamatojas uz pareizi aizpildītu vekseli, pret patērētāju (aizņēmēju) maksājuma rīkojuma procedūrā atbilstoši *Kodeks postępowania cywilnego* (Civīlprocesa kodekss) 485. panta 2. punktam un nākamajiem pantiem saistībā ar 2011. gada 12. maija *Ustawa o kredycie konsumenckim* (Patēriņa kredītu likums) 41. pantu, saskaņā ar kuriem valsts tiesa drīkst pārbaudīt no vekseļa izrietošā prasījuma spēkā esamību tikai attiecībā uz vekseļa formas prasību ievērošanu, neizvērtējot pamatsaistības?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 133, 66. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 14. februāra spriedumu lietā T-15/16 Georgios Pandalis/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 14. aprīlī iesniedza Georgios Pandalis

(Lieta C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Georgios Pandalis (pārstāve – A. Franke, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, LR Health & Beauty Systems GmbH

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- I. atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 14. februāra spriedumu lietā T-15/16 attiecībā uz atcelšanas procesu pret Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 001273119 "Cystus";
- II. atcelt EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 30. oktobra lēmumu Nr. R 2839/2014-1 attiecībā uz atcelšanas procesu pret Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 001273119 "Cystus";
- III. atcelt Anulēšanas nodaļas 2014. gada 12. septembra lēmumu anulēšanas lietā Nr. 8374 C, ciktāl ar to Eiropas Savienības preču zīme Nr. 001273119 "Cystus" ir tikusi atzīta par atceltu attiecībā uz "nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem", kas ietilpst 30. klasē;
- IV. noraidīt *LR Health & Beauty Systems GmbH* pieteikumu par atzīšanu par spēka neesošu, kas procesā EUIPO Anulēšanas padomē un Apelācijas pirmajā padomē tika iesniegts pret Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 001273119 "Cystus", ciktāl tas attiecas uz precēm "nemedicīniski uztura bagātinātāji", kas ietilpst 30. klasē;
- V. piespriest Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta interpretācijā un piemērošanā esot tikušas pieļautas šādas tiesību kļūdas:

- Pirmkārt, sprieduma pamatojumā neesot ticis precizēts, kādas šīs tiesību normas prasības ir tieši individuālas pārbaudes priekšmets (izmantošana preču zīmes statusā, faktiskas izmantošanas esamība un tas, vai preču zīme ir tikusi izmantota attiecībā uz aizsargātām precēm un pakalpojumiem).
- Otrkārt, neesot tikusi veikta pārbaude, vai "Cystus" produktiem ir piemērojama Uztura bagātinātāju direktīvas 2. panta a) punktā norādītā uztura bagātinātāju definīcija.
- Treškārt, neesot tikuši konkretizēti "Cystus" produkti, attiecībā uz kuriem ir tikusi izmantota konkrētā preču zīme.
- Ceturtkārt, esot tikuši sagrozīti fakti vērtējumā, vai "Cystus" produkti ir nemedicīniski uztura bagātinātāji, un no tā izrietot nepareizs secinājums, ka preču zīme nav tikusi izmantota attiecībā uz nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem.
- Piektkārt, neesot tikusi veikta atsevišķa pārbaude, vai ar preču zīmi izplatītās "sūkājamās pastilas" ir (nemedicīniski) uztura bagātinātāji.

Pēc tam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka neesot ticis norādīts pietiekams pamatojums attiecībā uz konstatējumu, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu preču zīme "Cystus" nav tikusi faktiski izmantota attiecībā uz nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem:

- Pirmkārt, no sprieduma pamatojuma neesot iespējams saprast, kāpēc apelācijas sūdzības iesniedzēja norādītie fakti un pierādījumi nav pārliecinājuši Vispārējo tiesu, ka preču zīme ir tikusi izmantota attiecībā uz nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem.

- Otrkārt, neesot pietiekami nolēmumu, ka preču zīme nav tikusi izmantota attiecībā uz aizsargātiem nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem, pamatot ar to, ka pret šo klasificēšanu liecina noteiktas netiešas norādes, nekonstatējot, attiecībā uz kādām precēm preču zīme pretējā gadījumā ir tikusi izmantota.
- Treškārt, neesot tikusi veikta atsevišķa pārbaude, vai ar preču zīmi izplatītās “sūkājamās pastilas” ir (nemedicīniski) uztura bagātinātāji, nepaskaidrojot, kāpēc nav tikusi veikta vajadzīgā nošķiršana.

Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta interpretācijā un piemērošanā esot tikušas pieļautas tiesību kļūdas:

- Pirmkārt, kļūdaina pārbaude saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu; neesot ticis pārbaudīts, vai preču zīme reģistrētajā formā vai attiecīgi formā, kura atšķiras no reģistrētās, bet kura neietekmē atšķirtspēju (Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts), ir tikusi izmantota attiecībā uz nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem.
- Otrkārt, preču zīmes kā aprakstošas norādes klasificēšana Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, jo apelācijas sūdzības iesniedzējam faktiski neesot iespējas preču zīmes statusā neaprakstoši izmantot preču zīmi attiecībā uz saviem “Cystus” produktiem, kuru pamatā ir augs *Cistus Incanus*, lai gan saistībā ar pārbaudi atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 2. punktam Vispārējai tiesai esot bijis jākonstatē, ka preču zīmei ir vismaz vidusmēra atšķirtspēja.

Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs iebilst pret pretrunīgu un nepietiekamu pamatojumu attiecībā uz konstatējumu, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu Eiropas Savienības preču zīme Nr. 001273119 “Cystus” nav tikusi faktiski izmantota attiecībā uz nemedicīniskiem uztura bagātinātājiem:

- Pirmkārt, pastāvot pretruna, veicot konstatējumu, ka preču zīmes rakstība ar “y”, nevis “i”, nav pietiekama tās kā Eiropas Savienības preču zīmes izmantošanas pierādījumam, un vienlaikus uzskatot, ka ar to nav ticis lemts par absolūta atteikuma pamata saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu esamību.
- Otrkārt, pastāvot pamatojuma nepietiekamība, jo neesot ticis pamatots, kādēļ konkrētais preču zīmes izmantošanas veids neatbilst Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta prasībām.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka esot tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot Regulas Nr. 207/2009 75. panta otro teikumu: ar nepatieso pieņēmumu, ka Apelācijas padome nav sniegusi nekādas norādes par, iespējams, pastāvošo absolūto reģistrācijas atteikuma pamatu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi; OV L 78, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2017. gada 9. februāra spriedumu lietā T-16/16 Mast-Jägermeister SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 25. aprīlī iesniedza Mast-Jägermeister SE

(Lieta C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mast-Jägermeister SE (pārstāvis – C. Drzymalla, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedumu lietā T-16/16, ar kuru prasība tika noraidīta un prasītājam tika piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevums;
- gadījumā, ja apelācijas sūdzība tiktu atzīta par pamatotu, apmierināt pirmajā instancē izvirzīto pirmo un trešo prasījumu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedumu lietā T-16/16, kurā ir aplūkotas dizainparauga attēlojuma prasības reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma atzīšanai, runājot konkrēti par dizainparauga reģistrācijas pieteikumu Nr. 002683615-0001 un 002683615-002 (Kausi).

Ciktāl Vispārējā tiesa uzskata, ka no šī regulējuma jēgas un mērķa izriet, ka pieteikumi nav uzskatāmi par Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumiem, ja no EUIPO viedokļa pastāv nenoteiktība vai neskaidrība attiecībā uz pieteikta dizainparauga aizsardzības priekšmetu, pārsūdzētais spriedums esot pretrunā Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. un 3. punktā, lasot kopsakarā ar šīs regulas 36. un 38. pantu, paredzētajam regulējumam. Tomēr no reģistrācijas dienas nozīmes dizainparauga pieteicējam esot jāsecina, ka dizainparauga attēlojumam nav piemērojamas augstas prasības, un reģistrācijas datuma atzīšanai atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 38. pantam ar Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu tiek prasīta tikai dizainparauga attēlojuma fiziska piemērotība reproducēšanai.

Pretēji tam, kā uzskata Vispārējā tiesa, nekas cits neizriet arī no Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 2245/2002 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 2. punktu. Ciktāl minētajā normā ir norādīts, ka dizainparauga attēla kvalitātei ir jābūt tādai, kas ļauj skaidri atšķirt visas objekta detaļas, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība, arī šajā tiesību normā esot domāta tikai attēlojuma fiziska piemērotība reproducēšanai. Tas tā esot it īpaši, ievērojot kontekstu, ka vienīgi pieteicējs nosaka reģistrācijas pieteikuma priekšmetu, tas ir, to, kam tas prasa aizsardzību. Visbeidzot dizainparauga aizsardzības jomas galīgo noteikšanu jebkurā gadījumā veicot tikai tiesa tiesvedībā par dizainparauga pārkāpumu.

Ciktāl dizainparauga reģistrācija varētu radīt tiesiskas neskaidrības saistībā ar tā attēlojumu, varot atteikt tā reģistrāciju, bet ne iesniegšanas datuma atzīšanu, kurai pieteicējam ir liela nozīme, ievērojot no pirmreizējā pieteikuma izrietošo prioritātes iedarbību atbilstoši Parīzes konvencijas 4.A pantam.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa neesot ievērojusi 46. panta 2. punktā un 46. panta 3. punktā paredzētā diferencētā regulējuma nepārprotamo formulējumu. Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punktu pieteikums netiek uzskatīts par Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumu tikai tad, ja pieteikuma trūkumi attiecas uz šīs regulas 36. panta 1. punkta prasībām. Taču 36. panta 1. punktā attiecībā uz dizainparauga attēlojumu tiek prasīts tikai tas, lai to varētu reproducēt. Visi citi trūkumi, it īpaši tādi, kas izriet no Regulas Nr. 2245/2002 piemērošanas, atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 46. panta 3. punktam varot izraisīt tikai pieteikuma noraidīšanu, iepriekš atzīstot iesniegšanas datumu. Tas izrietot no 46. panta 3. punktā iekļautās norādes uz 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar 36. panta 5. punktu.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. maijā iesniedza *Amtsgericht Hamburg*
(Vācija) – *Ramazan Dündar u.c./Air Berlin plc & Co. Luftverkehr KG***

(Lieta C-253/17)

(2017/C 300/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge*

Atbildētāja: *Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG*

Ar Eiropas Savienības Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 20. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūnijā iesniedza Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polija) – Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL

(Lieta C-337/17)

(2017/C 300/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Feniks Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie

Atbildētāja: Azteca Products & Services SL z siedzibą w Alcora

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai lieta "attiecas uz līgumiem" Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ [..] 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja pret dalībvalstī reģistrētu pircēju tiek celta prasība par pirkuma līguma, kas attiecas uz citā dalībvalstī izvietotu nekustamo īpašumu, atzīšanu par spēkā neesošu pārdevēja kreditoriem nodarīta kaitējuma dēļ un līgums ir noslēgts un pilnībā izpildīts šajā citā dalībvalstī?
- 2) Vai uz iepriekš minēto jautājumu, piemērojot *acte éclairé* doktrīnu, ir jāatbild, atsaucoties uz Tiesas 1992. gada 17. jūnija spriedumu [*Handte*], C-26/91, lai gan minētais spriedums bija par ražotāja atbildību par preces trūkumiem situācijā, kad ražotājs nevarēja paredzēt, kam prece tiks pārdota un kurš šajā saistībā varēs izvirzīt prasījumus pret ražotāju, bet šajā prasībā pret pircēju par "nekustamā īpašuma pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu" pārdevēja kreditoriem nodarīta kaitējuma dēļ tās pamatotība ir atkarīga no tā, vai pircējs zināja, ka tiesisks darījums (pirkuma līgums) ir noslēgts, kaitējot kreditoriem, un tādējādi pircējam ir jāņem vērā, ka parādnieka personiskais kreditors var celt pret viņu šādu prasību?

⁽¹⁾ OV L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. jūnijā iesniedza Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Beļģija) – Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) u.c., cits lietas dalībnieks: Vlaams Gewest

(Lieta C-343/17)

(2017/C 300/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fremoluc NV

Atbildētāji: *Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans*

Cits lietas dalībnieks: *Vlaams Gewest*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 21., 45., 49. un 63. pants, kā arī 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽¹⁾ 22. un 24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram valsts iestāde attīsta zemesgabalus, lai tos piedāvātu tirgū ar izdevīgiem nosacījumiem zemesgabalu un dzīvokļu pirkumam un izīrēšanai primāri personām, kurām ir cieša sabiedriska, ekonomiska, sociāla vai kulturāla saikne ar šīs iestādes darbības teritoriju, un turklāt, kā tas ir paredzēts

- Flāmu Brabantes provinces padomes 2014. gada 25. februāra lēmuma saistībā ar provinces rīkojumu par Aģentūras zemesgabalu un dzīvokļu jautājumos Flāmu Brabantē – *Vlabinvest APB* – darbību un pārvaldību, lasot to kopā ar
- Flandrijas valdības 2006. gada 29. septembra lēmuma par nosacījumiem, kas ir jāievēro flāmu sociālo dzīvokļu sabiedrībai, nodotot zemesgabalus sociālajiem dzīvokļiem, un sociālo dzīvokļu būvniecības sabiedrībām, lai īstenotu Flandrijas Dzīvokļa īpašuma kodeksu, 2/2. pantu (kā arī Flandrijas valdības 2007. gada 12. oktobra lēmuma par sociālās īres sistēmas regulēšanu Flandrijas Dzīvokļa īpašuma kodeksa VII daļas īstenošanai 17. panta 2.–6. punkts),

tiesiskajā regulējumā, ir spēkā uz ienākumiem balstīti nosacījumi, kurus šīs personas pārsvarā var izpildīt?

⁽¹⁾ OV 2004, L 158, 77. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-309/10 RENV *Christoph Klein*/Eiropas Komisija 2017. gada 9. jūnijā iesniedza *Christoph Klein*

(Lieta C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Christoph Klein* (pārstāvis – *H.-J. Ahlt*, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

1. atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-309/10 RENV;

2. piespriet atbildētājam samaksāt prasītājam EUR 1 562 662,30 un procentus 8 % apmērā virs attiecīgi spēkā esošās bāzes procentu likmes no sprieduma pasludināšanas;
3. atzīt, ka Komisijai principā ir jāatlīdzina prasītājam apgalvotie zaudējumi, kas vēl ir jāaprēķina un kas viņam ir radušies kopš 2006. gada 15. septembra;
4. piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
5. pakārtoti, atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-309/10 RENV un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Tiesas statūtu 61. panta otro daļu, jo tā neesot ievērojusi Tiesas sprieduma saistošo tvērumu un juridiski nepareizi uzskatot, ka prasītājs, pamatojoties uz ceturrtā apelācijas sūdzības pamata nepieņemamību lietā C-120/14 P, nevarot prasīt zaudējumu atlīdzību attiecībā uz savu produktu "effecto".

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot atkārtoti pārkāpusi Tiesas statūtu 61. panta otro daļu, jo tā Tiesas juridisko vērtējumu neesot uzskatījusi par saistošu. Sprieduma 95. punktā Tiesa esot atzinusi, ka pārsūdzētais pirmais spriedums esot atceļams tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa tajā ir noraidījusi prasījumu piespriet Komisijai atlīdzināt zaudējumus, kas esot radušies apelācijas sūdzības iesniedzējam [...]. Pretēji šim juridiskajam vērtējumam Vispārējā tiesa esot juridiski kļūdaini secinājusi, ka nosacījumu neizpildes dēļ tiesību uz zaudējumu atlīdzību principā nav.

Treškārt, Vispārējā tiesa, pārkāpjot Reglamenta 84. panta 1. punktu, esot noraidījusi konstatējumu, ka Komisija savas bezdarbības dēļ drošības klauzulas procedūrā saskaņā ar Direktīvas 93/42 8. panta 2. punktu esot pārkāpusi arī Pamattiesību hartas 41. pantu, norādot pamatojumu, ka runa esot par nepieļaujamu jaunu pamatu. Tā esot juridiska kļūda, jo prasītājs jau prasības pieteikumā esot atsaucies uz labas pārvaldīšanas principiem, kas saturiski atbilst labas pārvaldības principiem un Pamattiesību hartas 41. pantam. Tāpēc jauna nepieļaujama pamata neesot.

Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot izdarījusi pieņēmumu, ka direktīva nepiešķirot prasītājam personīgi un *atmed* AG nekādas tiesības. Apelācijas sūdzības pamatā tiek norādīts, ka tas ir pretrunā Savienības tiesībām, jo abi adresāti ir vienā un tajā pašā drošības klauzulas procedūrā un kā saimnieciski centrāli skartas personas varot atsaukties uz preču brīvas aprites principiem.

Piektkārt, Vispārējā tiesa esot juridiski nepareizi noliegusi cēloņsakarību starp Komisijas prettiesisko rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem. Turklāt tā esot sagrozījusi faktiskos apstākļus un juridiski nepareizi kvalificējusi faktus. Tā turklāt esot vēlreiz pārkāpusi Direktīvas 93/42 8. panta 2. punktu, neesot veikusi juridisku vērtējumu un nepietiekami pamatojusi savu nolēmumu.

Sestkārt, Vispārējā tiesa, neņemot vērā pielikumus KOM RENV 1 un 2, esot pārkāpusi taisnīgas tiesas un tiesību tikt uzklautam principus, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu, Pamattiesību hartas 47. pantu, kā arī sagrozījusi faktiskos apstākļus un pierādījumus.

Septītkārt, Vispārējā tiesa, neapmierinot prasītāja lūgumu noteikt Komisijai pienākumu izpaust drošības klauzulas dokumentus, esot pārkāpusi taisnīgas tiesas principus, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu, Pamattiesību hartas 47. pantu, kā arī Reglamenta 64. panta 3. punkta d) apakšpunktu un Tiesas statūtu 24. pantu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. jūnijā iesniedza *Rechtbank Rotterdam* (Nīderlande) – A, B, C, D, E, F, G/*Staatssecretaris van Economische Zaken*

(Lieta C-347/17)

(2017/C 300/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Rotterdam

Pamatlietas puses

Prasītājas: A, B, C, D, E, F, G

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Economische Zaken*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ⁽¹⁾ [...], III pielikuma II sadaļas IV nodaļas 5. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mājputna liemenis pēc iekšējo orgānu izņemšanas un tīrīšanas vairs nedrīkst būt ar redzamu piesārņojumu?
- 2) Vai [...] Regulas (EK) Nr. 853/2004 [...] III pielikuma II sadaļas IV nodaļas 5. un 8. punkts attiecas uz fekālo, žults un guzas saturu piesārņojumu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai [...] Regulas (EK) Nr. 853/2004 [...] III pielikuma II sadaļas IV nodaļas 8. punkts šajā gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka tīrīšanai jānotiek uzreiz pēc iekšējo orgānu izņemšanas, vai arī saskaņā ar šo noteikumu redzamu piesārņojumu var likvidēt vēl arī atdzesēšanas vai sadalīšanas vai iepakšanas procesa laikā?
- 4) Vai kompetentajai iestādei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu ⁽²⁾ [...], I pielikuma I sadaļas II nodaļas D daļas 1. punktu ir atļauts pārbaudes ietvaros no kaušanas līnijas noņemt liemeņus un veikt to piesārņojuma pārbaudes no ārpuses un iekšpusē, kā arī zem taukaudiem?
- 5) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga un tādējādi uz mājputna liemeņa var palikt redzams piesārņojums, kā šādā gadījumā ir jāinterpretē [...] Regulas (EK) Nr. 853/2004 [...] III pielikuma II sadaļas IV nodaļas 5. un 8. punkts? Kādā veidā šādā gadījumā tiek panākts regulas mērķis, proti, nodrošināt augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni?

⁽¹⁾ OV 2004, L 139, 55. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, L 139, 206. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. jūnijā iesniedza *Rechtbank Noord-Holland* (Nīderlande) – *Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond*

(Lieta C-372/17)

(2017/C 300/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Holland

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vision Research Europe BV*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Komisijas 2014. gada 4. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 113/2014 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ⁽¹⁾ ir spēkā, ja ir pareizs *Rechtbank* pagaidu novērtējums, ka [KN] apakšpozīcija 8525 80 30 ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā apakšpozīcijā ir klasificējama kamera [Phantom V7.3], kas ir aprīkota ar energoatkarīgu atmiņu tādējādi, ka tālākās [attēlu] uzņemšanas vai kameras izslēgšanas rezultātā kamerā ierakstītie attēli tiek izdzēsti?

⁽¹⁾ OV 2014, L 38, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, pārējie lietas dalībnieki: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Lieta C-380/17)

(2017/C 300/22)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B*

Pārējie lietas dalībnieki: *H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV 2003, L 152, 12. lpp.) 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu un spriedumu *Nolan* (ECLI:EU:C:2012:638), Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir lemt par Nīderlandes tiesas iesniegtajiem prejudiciālajiem jautājumiem par šīs direktīvas noteikumu interpretāciju tiesvedībā par personas ar alternatīvās aizsardzības statusu ģimenes locekļa uzturēšanās tiesībām, ja Nīderlandes tiesībās ir paredzēts šo direktīvu tieši un bez nosacījumiem piemērot attiecībā uz personām ar alternatīvās aizsardzības statusu?
- 2) Vai [...] Direktīvā 2003/86/EK [...] paredzētā sistēma ir pretrunā tādai valsts tiesību normai kā pamata tiesvedībā aplūkojamās, kurās noteikts, ka pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos saskaņā ar labvēlīgākajiem V nodaļas nosacījumiem var tikt noraidīts tikai tāpēc, ka tas nav iesniegts 12. panta 1. punkta trešajā daļā noteiktajā termiņā?

Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu ir nozīme tam, ka iepriekš minētā termiņa neievērošanas gadījumā pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos – neatkarīgi no tā, vai tas pirms tam ir vai nav noraidīts, – var tikt iesniegts, un tā izskatīšanas ietvaros tiek pārbaudīts, vai ir izpildīti Direktīvas 2003/86/EK 7. pantā uzskaitītie nosacījumi, un ņemtas vērā 5. panta 5. punktā un 17. pantā minētās intereses un apstākļi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. jūnijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) – Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Lieta C-393/17)

(2017/C 300/23)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Openbaar Ministerie

Atbildētāji: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK ⁽¹⁾, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir tāds tiesiskais regulējums kā 2013. gada 11. oktobra Augstākās izglītības kodeksa II.75. panta 6. punkts, ar kuru neakreditētām izglītības iestādēm ir noteikts vispārējs aizliegums to izsniegtajos diplomos izmantot nosaukumu “maģistrs [master]”, ja ar šo tiesisko regulējumu ir paredzēts nodrošināt, ka tiek ievērots vispārējo interešu apsvērums, proti, prasība garantēt augstu izglītības līmeni, tā, lai būtu iespēja kontrolēt, vai izvirzītās kvalitātes prasības faktiski tiek pildītas?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK ⁽²⁾ par pakalpojumiem iekšējā tirgū ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir tāds tiesiskais regulējums kā 2013. gada 11. oktobra Augstākās izglītības kodeksa II.75. panta 6. punkts, ar kuru neakreditētām izglītības iestādēm ir noteikts vispārējs aizliegums to izsniegtajos diplomos izmantot nosaukumu “maģistrs”, ja ar šo tiesisko regulējumu ir paredzēts nodrošināt, ka tiek ievērots vispārējo interešu apsvērums, proti, pakalpojumu saņēmēju aizsardzība?
- 3) Vai krimināltiesību norma, kas ir piemērojama flāmu iestāžu neakreditētām izglītības iestādēm, kuras izsniedz “maģistra” diplomus, ir samērīga Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 10. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV 2005, L 149, 22. lpp.

⁽²⁾ OV 2006, L 376, 36 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. jūlijā iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Beļģija) – Profit Europe NV/Belgische Staat

(Lieta C-397/17)

(2017/C 300/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītājs: Profit Europe NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai KN apakšpozīcija 7307 19 10⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst tādi savienotājelementi caurulēm no sferoidālā grafitizētā čuguna, kuriem ir pamatlietā esošo savienotājelementu pazīmes, ja no to objektīvajām pazīmēm izriet, ka pastāv būtiska atšķirība no kaļama čuguna, jo sferoidālais grafitizētais čuguns nekļūst kaļams karsēšanas rezultātā un sferoidālajam grafitizētajam čugunam ir citādāka grafīta forma nekā kaļamam čugunam, proti, sferoidāla grafīta forma, nevis atkvēlināšanas grafīta forma?
- 2) Vai KN apakšpozīcija 7307 11 00 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst tādi savienotājelementi caurulēm no sferoidālā grafitizētā čuguna, kuriem ir pamatlietā esošo savienotājelementu pazīmes, ja no sferoidālā grafitizētā čuguna objektīvajām pazīmēm izriet, ka tas būtībā sakrīt ar nekaļamā čuguna objektīvajām pazīmēm?
- 3) Vai KN skaidrojumi par apakšpozīciju 7307 19 10, kuros ir konstatēts, ka kaļams čuguns ietver sferoidālu grafitizētu čugunu, nav jāņem vērā tiktāl, ciktāl tajos ir paredzēts, ka kaļams čuguns ietver sferoidālu grafitizētu čugunu, ja ir zināms, ka sferoidāla grafitizēta čuguna gadījumā nav runa par kaļamu čugunu?

⁽¹⁾ Skat. Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) – *Profit Europe NV/Belgische Staat*

(Lieta C-398/17)

(2017/C 300/25)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Profit Europe NV*

Atbildētājs: *Belgische Staat*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai KN apakšpozīcija 7307 19 10⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst tādi savienotājelementi caurulēm no sferoidālā grafitizētā čuguna, kuriem ir pamatlietā esošo savienotājelementu pazīmes, ja no to objektīvajām pazīmēm izriet, ka pastāv būtiska atšķirība no kaļama čuguna, jo sferoidālais grafitizētais čuguns nekļūst kaļams karsēšanas rezultātā un sferoidālajam grafitizētajam čugunam ir citādāka grafīta forma nekā kaļamam čugunam, proti, sferoidāla grafīta forma, nevis atkvēlināšanas grafīta forma?
- 2) Vai KN apakšpozīcija 7307 11 00 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst tādi savienotājelementi caurulēm no sferoidālā grafitizētā čuguna, kuriem ir pamatlietā esošo savienotājelementu pazīmes, ja no sferoidālā grafitizētā čuguna objektīvajām pazīmēm izriet, ka tas būtībā sakrīt ar nekaļamā čuguna objektīvajām pazīmēm?

- 3) Vai KN skaidrojumi par apakšpozīciju 7307 19 10, kuros ir konstatēts, ka kaļams čuguns ietver sferoidālu grafitizētu čugunu, nav jāņem vērā tiktāl, ciktāl tajos ir paredzēts, ka kaļams čuguns ietver sferoidālu grafitizētu čugunu, ja ir zināms, ka sferoidāla grafitizēta čuguna gadījumā nav runa par kaļamu čugunu?

⁽¹⁾ Skat. Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūlijā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – A

(Lieta C-410/17)

(2017/C 300/26)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: A

Cita lietas dalībniece: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar 24. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nojaukšanas darbi, kurus veic uzņēmums, kura uzņēmējdarbībā ietilpst nojaukšanas darbu veikšana, ir tikai viens darījums, ja uzņēmuma, kurš veic nojaukšanu, pienākums saskaņā ar līguma starp to un pasūtītāju noteikumiem ir aizvest nojaukšanas atkritumus, un – ciktāl nojaukšanas atkritumos ietilpst arī metāllūžņi – tas var pārdot tālāk metāllūžņus uzņēmumiem, kas uzpērk pāri palikušos lūžņus?

Vai arī šāds līgums par nojaukšanas darbiem, ņemot vērā PVN direktīvas 2006/112/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 14. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas sastāv no diviem darījumiem, proti, pirmkārt, no uzņēmuma, kas veic nojaukšanu, pakalpojuma sniegšanas nojaukšanas darbu pasūtītājam un, otrkārt, uzņēmuma, kas veic nojaukšanu, tālākpārdodamo metāllūžņu pirkuma no nojaukšanas darbu pasūtītāja?

Vai šajā gadījumā nozīme ir tam, ka uzņēmums, kas veic nojaukšanu, nosakot nojaukšanas darbu cenu, par cenu samazinošu faktoru uzskata to, ka tam ir iespēja iegūt ienākumus arī no nojaukšanas atkritumu pārstrādes?

Vai šajā gadījumā nozīme ir tam, ka līgumā par nojaukšanas darbiem nav notikusi vienošanās par pārstrādājamo nojaukšanas atkritumu daudzumu un vērtību un nav notikusi arī vienošanās par to, ka minētais vēlāk tiks darīts zināms nojaukšanas darbu pasūtītājam, un ka nojaukšanas atkritumu daudzums un vērtība ir nosakāma tikai tad, kad uzņēmums, kas veic nojaukšanu, tos pārdod tālāk?

- 2) Vai PVN direktīvas 2006/112/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar 14. panta 1. punktu, situācijā, kad uzņēmums, kura uzņēmējdarbībā ietilpst nojaukšanas darbu veikšana, ar nojaucama objekta īpašnieku līgumā vienojas, ka uzņēmums, kas veic nojaukšanu, pērk nojaucamo objektu, un, vienojoties par līgumsodu, uzņemas pienākumu nojaukt objektu līgumā noteiktā laikposmā un aizvest nojaukšanas atkritumus, ir jāinterpretē tādējādi, ka runa ir tikai par vienu darījumu, kurš aptver preču pārdošanu, ko veic nojaucamā objekta īpašnieks uzņēmumam, kas veic nojaukšanu?

Vai arī šāds līgums, ņemot vērā PVN direktīvas 2006/112/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 24. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas sastāv no diviem darījumiem, proti, pirmkārt, nojaukamā objekta īpašnieka veiktas preču pārdošanas uzņēmumam, kas veic nojaukšanu, un, otrkārt, nojaukšanas pakalpojuma, ko uzņēmums, kas veic nojaukšanu, sniedz preču pārdevējam?

Vai šajā gadījumā nozīme ir tam, ka uzņēmums, kas veic nojaukšanu, nosakot cenu sava pirkuma piedāvājumā par precēm, kā cenu samazinošu faktoru ņem vērā izmaksas, kas tam rodas, demontējot un aizvedot preces?

Vai ir nozīme tam, ka preču pārdevējs apzinās, ka izmaksas, kas uzņēmumam, kurš veic nojaukšanu, rodas, preces demontējot un aizvedot, tiek ņemtas vērā kā šo preču cenas samazinošs faktors, ņemot vērā to, ka starp pusēm nenotiek vienošanās par šīm izmaksām un preču pārdevējam nevienā brīdī nav jāuzzina šo izmaksu apmērs, kas ir tikušas noteiktas vai kas ir faktiski radušās?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. jūlijā iesniedza *Cour constitutionnelle* (Beļģija) – *Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres*

(Lieta C-411/17)

(2017/C 300/27)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL*

Atbildētāja: *Conseil des ministres*

Otra lietas dalībiece: *Electrabel SA*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Espo Konvencijas par ietekmes uz vidi novērtēšanu pārrobežu kontekstā 2. panta 1. līdz 3. punkts, 6. un 7. punkts, 3. panta 8. punkts, 5. pants un 6. panta 1. punkts un I pielikuma 2. punkts ir jāinterpretē atbilstīgi precizējumiem, kas ieviesti ar Informatīvo dokumentu par Konvencijas piemērošanu ar kodolenerģiju saistītām darbībām un leteikumiem labai praksei saistībā ar Konvencijas piemērošanu ar kodolenerģiju saistītās darbībās?
2. Vai Espo Konvencijas 1. panta ix) punktu, kurā definēta “kompetenta institūcija”, var interpretēt kā tādu, ar kuru no minētās Konvencijas tiek izslēgti tiesību akti, piemēram, 2015. gada 28. jūnija likums, “ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu”, ņemot vērā jo īpaši dažādos pētījumus un uzklaušanās, kas notikuši saistībā ar šā likuma pieņemšanu?
3. a) Vai Espo Konvencijas 2. līdz 6. pants ir jāinterpretē kā tādi, kuri piemērojami pirms tiesību akta pieņemšanas, piemēram, kā 2015. gada 28. jūnija likums, ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu “par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu”, ar kura 2. pantu ir pārcelts atomelektrostaciju *Doel 1* un *Doel 2* darbības pārtraukšanas un elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas pārtraukšanas datums?

- b) Vai atbilde, kas sniegta uz a) punktā uzdoto jautājumu, ir atšķirīga atkarībā no tā, vai tā attiecas uz spēkstaciju *Doel 1* vai *Doel 2*, ņemot vērā nepieciešamību pirmajai minētajai spēkstacijai pieņemt administratīvus aktus minētā 2015. gada 28. jūnija likuma izpildei?
- c) Vai elektroenerģijas apgādes drošums valstī var būt apsvērums sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kas ļauj atkāpties no Espo Konvencijas 2. līdz 6. panta piemērošanas vai atcelt šo piemērošanu?
4. Vai Orhūsas Konvencijas “par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem” 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē kā tāds, ar kuru no minētās Konvencijas piemērošanas jomas izslēdz tādus tiesību aktus kā 2015. gada 28. jūnija likumu, “ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu”, ņemot vai neņemot vērā dažādos pētījumus un uzklaušanās, kas notikuši saistībā ar šā lēmuma pieņemšanu?
5. a) Vai, ņemot vērā it īpaši “Māstrihtas ieteikumus par veidiem, kā veicināt efektīvu sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanas procesā vides jomā” saistībā ar lēmumu vairākposmu pieņemšanas procesu, Orhūsas Konvencijas 2. un 6. pants kopā ar tās I.I pielikumu ir jāinterpretē kā tādi, kuri iepriekš tiek piemēroti tāda tiesību akta pieņemšanai, kāds ir 2015. gada 28. jūnija likums, “ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu”, ar kura 2. pantu tiek pārcelts atomelektrostaciju *Doel 1* un *Doel 2* darbības izbeigšanas un elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas izbeigšanas datums?
- b) Vai atbilde, kas sniegta uz a) punktā uzdoto jautājumu, ir atšķirīga atkarībā no tā, vai tā attiecas uz spēkstaciju *Doel 1* vai *Doel 2*, ņemot vērā nepieciešamību pirmajai pieņemt administratīvus aktus 2015. gada 28. jūnija likuma izpildei?
- c) Vai elektroenerģijas apgādes drošums valstī var būt apsvērums sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kas ļauj atkāpties no Orhūsas Konvencijas 2. un 6. panta piemērošanas vai atcelt šo piemērošanu?
6. a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 2. punkts kopā ar II pielikuma 13. punkta a) apakšpunktu, kas attiecīgā gadījumā skatīti saistībā ar Espo un Orhūsas konvencijām, ir jāinterpretē kā tādi, kuri piemērojami atomelektrostacijas darbības pārtraukšanas un elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas izbeigšanas datuma pārceļšanai, iesaistot – kā šajā gadījumā – ievērojamus ieguldījumus un drošības atjaunošanu atomelektrostacijās *Doel 1* un *Doel 2*?
- b) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz a) punktā uzdoto jautājumu, vai Direktīvas 2011/92/ES 2. līdz 8. pants un 11. pants un I, II un III pielikums ir jāinterpretē kā tādi, kas piemērojami pirms tāda tiesību akta pieņemšanas, kāds ir 2015. gada 28. jūnija likums, “ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu”, ar kura 2. pantu tiek pārcelts atomelektrostaciju *Doel 1* un *Doel 2* darbības pārtraukšanas un elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas izbeigšanas datums?
- c) Vai atbilde uz jautājumiem, kuri minēti a) un b) punktā, ir atšķirīga atkarībā no tā, vai tā attiecas uz spēkstaciju *Doel 1* vai *Doel 2*, ņemot vērā nepieciešamību pirmajai minētajai spēkstacijai pieņemt administratīvus aktus minētā 2015. gada 28. jūnija likuma izpildei?
- d) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā uz a) punktā minēto jautājumu Direktīvas 2011/92/ES 2. panta 4. punkts ir jāinterpretē kā tāds, ar kuru atomelektrostacijas darbības pārtraukšana ir atbrīvota no Direktīvas 2011/92/ES 2. līdz 8. panta un 11. panta piemērošanas sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kuras saistītas ar elektroenerģijas apgādi valstī?

7. Vai jēdziens "īpašs tiesību akts" Direktīvas 2011/92/ES 1. panta 4. punkta izpratnē ir jāinterpretē kā tāds, ar kuru tāds tiesību akts, kāds ir 2015. gada 28. jūnija likums, "ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu", ņemot vērā it īpaši dažādos pētījumus un uzklaušīšanas, kas notikuši saistībā ar apstrīdētā likuma pieņemšanu, ko varētu uzskatīt par tādiem, ar kuriem varētu sasniegt iepriekš minētās direktīvas mērķus, ir izslēdzams no minētās direktīvas piemērošanas jomas?
8. a) Vai Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽²⁾, 6. pants kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību⁽³⁾ 3. un 4. pantu, kas attiecīgā gadījumā skatīti saistībā ar Direktīvu 2011/92/ES un Espo un Orhūsas Konvencijām, ir jāinterpretē kā tāds, kurš ir piemērojams atomelektrostacijas darbības pārtraukšanas un elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas izbeigšanas datuma pārcelšanai, iesaistot – kā šajā gadījumā – ievērojamus ieguldījumus un drošības atjaunošanu atomelektrostacijās *Doel 1* un *Doel 2*?
- b) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā uz a) punktā norādīto jautājumu Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē kā tāds, kas piemērojams pirms tāda tiesību akta pieņemšanas, kāds ir 2015. gada 28. jūnija likums, "ar kuru groza 2003. gada 31. janvāra likumu par pakāpenisku atteikšanos no kodolenerģijas izmantošanas elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas mērķiem, lai nodrošinātu energoapgādes drošumu", ar kura 2. pantu tiek pārcelts atomelektrostaciju *Doel 1* un *Doel 2* darbības izbeigšanas un elektroenerģijas rūpnieciskās ražošanas izbeigšanas datums?
- c) Vai atbilde uz jautājumiem, kuri minēti a) un b) punktā, ir atšķirīga atkarībā no tā, vai tā attiecas uz spēkstaciju *Doel 1* vai *Doel 2*, ņemot vērā nepieciešamību pirmajai minētajai spēkstacijai pieņemt administratīvus aktus minētā 2015. gada 28. jūnija likuma izpildei?
- d) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā uz a) punktā minēto jautājumu Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē kā tāds, kas ļauj ar valsts elektroapgādes drošumu saistītus apsvērumus uzskatīt par sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm, it īpaši ņemot vērā dažādos pētījumus un uzklaušīšanas, kas notikuši saistībā ar iepriekš minētā 2015. gada 28. jūnija likuma pieņemšanu un varētu sasniegt minētās direktīvas mērķus?
9. Ja, par pamatu ņemot atbildes uz iepriekš minētajiem prejudiciālajiem jautājumiem, valsts tiesai būtu jāsecina, ka apstrīdētajā likumā nav ievērots viens no pienākumiem, kas izriet no iepriekš minētajām konvencijām vai direktīvām, valsts elektroapgādes drošumu neizvirzot par apsvērumu, kas saistīts ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm, kas ļauj nepildīt šos pienākumus, – vai valsts tiesa varētu saglabāt 2015. gada 28. jūnija likuma ietekmi, lai izvairītos no tiesiskās nenoteiktības un ļautu izpildīt pienākumu veikt ietekmes uz vidi novērtēšanu un sabiedrības dalības pienākumu, kas izriet no iepriekš minētajām konvencijām un direktīvām?

⁽¹⁾ OV L 26, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 20, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. jūlijā iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – *Arex CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství*

(Lieta C-414/17)

(2017/C 300/28)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Arex CZ a.s.*

Atbildētāja: *Odvolací finanční ředitelství*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jebkurš nodokļa maksātājs jāuzskata par nodokļa maksātāju Padomes Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN direktīvas”) 138. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē? Ja tā nav, uz kuriem nodokļa maksātājiem attiecas minētā norma?
- 2) Ja Tiesa atbild, ka PVN direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunkts piemērojams tādā situācijā, kāda ir pamatlietā (tas ir, preču pircējs ir nodokļa maksātājs, kas reģistrēts kā nodokļa maksātājs), vai minētā tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja šo preču nosūtīšana vai transportēšana notiek saskaņā ar Padomes Direktīvas 2008/118/EK⁽²⁾ par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK⁽³⁾ (turpmāk tekstā – “Akcīzes nodokļa direktīva”), attiecīgajām normām, piegāde, kas saistīta ar procedūru saskaņā ar Akcīzes nodokļa direktīvu, jāuzskata par piegādi, saistībā ar kuru ir tiesības uz atbrīvojumu no nodokļa atbilstīgi šai tiesību normai, kaut arī nosacījumi atbrīvojumam no nodokļa saskaņā ar PVN direktīvas 138. panta 1. punktu citādi nav izpildīti, ņemot vērā preču transportēšanas attiecināšanu uz citu darījumu?
- 3) Ja Tiesa atbild, ka PVN direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunkts neattiecas uz tādu situāciju, kāda ir pamatlietā, vai tas, ka preces tiek transportētas saskaņā ar atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu, ir izšķiroši, lai izlemtu jautājumu par to, uz kuru no vairākām secīgām piegādēm ir jāattiecinā transportēšana tiesību uz atbrīvojumu no PVN izpratnē saskaņā ar PVN direktīvas 138. panta 1. punktu?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 9, 12. lpp.

⁽³⁾ OV 1992, L 76, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-420/17)

(2017/C 300/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un C. Hermes)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveikdama visus pasākumus, kas nepieciešami, lai ieviestu vispārēju dārza stērstes aizsardzības sistēmu Landas departamentā, Francijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību 5. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Francija nekad nav veikusi saskaņīgus un koordinētus aizsardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu dārza stērstes aizsardzības sistēmu, un tādējādi nav izpildījusi no Direktīvas 2009/147/EK⁽¹⁾ izrietošos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 20, 26.1.2010, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. jūlijā iesniedza *Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa* (Spānija) – *Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano*

(Lieta C-426/17)

(2017/C 300/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Elena Barba Giménez*

Atbildētāja: *Francisca Carrión Lozano*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 93/13⁽¹⁾, aplūkojot to kopsakarā ar Direktīvu 2005/29⁽²⁾ un Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā Likuma Nr. 1/2000 par civilprocesu 35. pants, saskaņā ar kuru izpildes procedūras honorāra samaksai veikšanai pilnvarotā iestāde pirms izpildes rīkojuma izdošanas pēc savas ierosmes nedrīkst pārbaudīt līgumā starp advokātu un patērētāju ietvertu noteikumu negodīgumu vai negodīgas komercprakses pastāvēšanu?
- 2) Vai rindas kārtībā ieceltie advokāti ir “pārdevēji” vai “piegādātāji” Direktīvas 93/13 2. panta c) punkta un Direktīvas 2005/29 2. panta b) punkta izpratnē?
- 3) Vai ir piemērojams Direktīvas 2005/29 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 7. panta 2. punkts gadījumos, kad tarifus par profesionāla pakalpojumiem reglamentē tiesību norma? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai Direktīva 2005/29 ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir tāds regulējums kā Likuma Nr. 1/1996 36. pantā paredzētais, kurā ir noteikts pienākums piemērot noteikumos paredzēto tarifu režīmu arī tad, ja uzņēmējs noklusē savu pakalpojumu cenas vai arī maldina par tām?
- 4) Vai LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu regulējumu kā Likuma Nr. 1/1996 36. pantā paredzētais, kurā atbildība advokātiem, kas sniedz pakalpojumus saskaņā ar bezmaksas juridiskās palīdzības sistēmu, tiek noteikta saskaņā ar iepriekš apstiprināto honorāru skalu gadījumā, ja prasība tiek apmierināta, un dalībvalsts iestādes to nevar nepiemērot?
- 5) Vai šis regulējums atbilst Direktīvas 2006/123/EK 15. panta 3. punktā minētajām nepieciešamības un samērīguma prasībām?

- 6) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu regulējumu kā Likuma Nr. 1/1996 36. pantā paredzētais, kurā bezmaksas juridiskās palīdzības saņēmējam gadījumā, ja viņa prasība tiek apmierināta un ja [spriedumā] nav lemts par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu, ir noteikts pienākums samaksāt honorāru advokātam saskaņā ar arodapvienības noteikto skalu, un tā apmērs pārsniedz 50 % no sociālā nodrošinājuma pabalsta gada summas?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

Tiesas (devītā palāta) priekšsēdētāja 2017. gada 19. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Tiesvedības valoda – čehu

Tiesas devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 27. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Tiesvedības valoda – poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

Tiesas 2017. gada 30. jūnija rīkojums (Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional

(Lieta C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

**Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 5. jūlija rīkojums (*Cour d'appel de Mons* (Beļģija) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) – *État belge/Biologie Dr Antoine SPRL***

(Lieta C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. jūlija spriedums – *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA*

(Lieta T-348/16 OP) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Protests — Aizmuguriska sprieduma izpildes apturēšana — Starpspriedums

(2017/C 300/35)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* (Saloniki, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA) (pārstāvji – M. Pesquera Alonso un F. Sgritta, piedaloties E. Kourakis, advokāts)

Priekšmets

Protests par 2017. gada 6. aprīļa spriedumu *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA* (T-348/16, nav publicēts, EU: T:2017:268)

Rezolutīvā daļa:

2017. gada 6. aprīļa sprieduma *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA* (T-348/16) izpilde tiek apturēta līdz brīdim, kad tiks pieņemts lēmums par Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras (ERCEA) pausto protestu.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. jūlija rīkojums – *myToys.de/EUIPO – Laboratorios Indas* (“myBaby”)

(Lieta T-519/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “myBaby” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MAYBABY”, agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “May BaBy” un agrāka valsts vārdiskā preču zīme “MAY BABY” — “Pretapelācijas” sūdzība — Regulas (EK) 216/96 8. panta 3. punkts — Apstiprinošs lēmums — Nepieņemamība

(2017/C 300/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *myToys.de GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – C. Hauss-Löhde un M. Mette, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. Kunz)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Laboratorios Indas, SA* (Pozuelo de Alarcon, Spānija) (pārstāvis – M. de Justo Bailey, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 1002/2014-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Laboratorios Indas* un *myToys.de*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *myToys.de GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina *Laboratorios Indas, SA* tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 363, 3.11.2015.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 13. jūlija rīkojums – *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA*

(Lieta T-348/16 OP-R)

Pagaidu noregulējums — Šķīrējklauzula — Aizmugurisks spriedums — Pieteikums apturēt sprieduma izpildi — Kompetences neesamība

(2017/C 300/37)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* (Saloniki, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA) (pārstāvji – M. Pesquera Alonso un F. Sgritta, piedaloties E. Kourakis, advokāts)

Priekšmets

Pieteikums atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 123. panta 4. punktam un 156. pantam, kurā ir lūgts apturēt 2017. gada 6. aprīļa sprieduma *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA* (T-348/16, nav publicēts, EU:T:2017:268) izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu noraidīt;
 - 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. jūlija rīkojums – HI/Komisija**(Lieta T-464/16 P) ⁽¹⁾****Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Savienības finansēts projekts — Interēšu konflikts —
Disciplinārlieta — Pazemināšanas pakāpē sods — Prasības noraidīšana pirmajā instancē — Daļēji
acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība**

(2017/C 300/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: HI (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Ehrbar un F. Simonetti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2016. gada 10. jūnija spriedumu HI/Komisija (F-133/15, EU:F:2016:127) par šī sprieduma atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) HI sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Prasība, kas celta 2017. gada 11. jūlijā – Nexans France un Nexans/Komisija**(Lieta T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Nexans France (Kurbevuā, Francija) un Nexans (Kurbevuā) (pārstāvji – M. Powell un A. Rogers, Solicitors, un G. Forwood, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 2. maijā Lēmumu C(2017) 3051 final par Nexans France un Nexans iesniegto konfidencialitātes pieprasījumu atbilstoši Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklaušanās amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (Lieta AT.39610 – Elektrokabeļi) 8. pantam, ciktāl ar to tika noraidīts prasītāju konfidencialitātes pieprasījums attiecībā uz informāciju lietā T-449/14, kura, saskaņā ar to apgalvojumiem, tika iegūta nelikumīgi (tā dēvētās “I kategorijas pieprasījumi”, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu, kas ir pretrunā LESD 296. pantam, Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktam, kā arī Lēmuma 2011/695/ES 8. panta 2. punktam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdījies, novērtējot prasītāju pieprasījumu atbilstoši Lēmuma 2011/695 8. panta 2. punktam: pirmkārt, konstatējot, ka daži apstrīdētās informācijas elementi jau esot bijuši zināmi vairāk nekā ierobežotu cilvēku skaitam; otrkārt, pienācīgi neņemot vērā principu par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un, treškārt, konstatējot, ka prasītāju intereses nav aizsargājamas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi nevainīguma prezumpcijas principu, jo attiecīgās apstrīdētās informācijas iegūšanai pielietotās metodes tiesiskums tiek apstrīdēts lietā T-449/14, kas ir izskatīšanas procesā. Apstrīdētās informācijas publicēšana, ja attiecīgajā lietā tiks pieņemts nolēmums par spēkā neesamību, varētu kavēt to pilno iedarbību.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – *Dehousse*/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-433/17)

(2017/C 300/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Franklin Dehousse* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *L. Levi* un *S. Rodrigues*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Prasītāja prasījumi:

— atzīt attiecīgo prasību par pamatotu un pieņemamu;

līdz ar to,

— atcelt 2017. gada 18. maija lēmumu, ar kuru atbildētāja noraidīja prasītāja 2017. gada 12. aprīlī iesniegto atkārtoto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kā arī 2017. gada 22. maija lēmumu, ar kuru atbildētāja daļēji noraidīja prasītāja 2017. gada 6. marta iesniegto atkārtoto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem;

— atzīt atbildētājas atbildību LESD 340. panta izpratnē;

— piespriest atbildētājai izmaksāt prasītājam naudas summu par nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* novērtēts desmit tūkstoši (EUR 10 000) euro apmērā un, pakārtoti, simbolisku summu EUR 1 apmērā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus saistībā ar savu prasījumu atcelt tiesību aktu un vienu pamatu saistībā ar savu prasījumu par atlīdzību par kaitējumu.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 11. oktobra lēmuma par sabiedrības piekļuvi Eiropas Savienības Tiesas, tai pildot administratīvās funkcijas, rīcībā esošajiem dokumentiem (2016/C 445/03), LESD 15. panta 3. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. panta saistībā ar sabiedrības piekļuvi iestāžu dokumentiem pārkāpums un pārskatāmības pienākuma neizpilde. Prasītājs it īpaši apgalvo, ka apstrīdētie lēmumi būtu jāatceļ, ciktāl ar tiem tiek liegta piekļuve atsevišķiem dokumentiem, piekļuve citiem – nepilnīga, vai arī piekļuve tiek nodrošināta, taču dokumentiem ir vairākas aizklātas daļas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta un Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpums, jo apstrīdētajos lēmumos nav norādīts pamatojums vai esošais pamatojums esot nepietiekams.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

Attiecībā uz Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos prasītājs apgalvo, ka atbildētājas iestādes nepienācīgā rīcība esot izraisījusi šīs atbildības iestāšanos. Šīs rīcība rezultātā prasītājam esot ticis nodarīts nopietns morālais kaitējums, kuru viņš prasa atlīdzināt.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – ClientEarth u.c./Komisija

(Lieta T-436/17)

(2017/C 300/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste), Eiropas Vides birojs (EEB) (Brisele, Beļģija), Starptautiskais Ķīmisko vielu sekretariāts (Gēteborga, Zviedrija), International POPs Elimination Network (IPEN) (Gēteborga) (pārstāvis – A. Jones, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 2. maija lēmumu C(2017) 2914 *final*, ar kuru atteikts pārskatīt Komisijas lēmumu C(2016) 5644 par atļaujas piešķiršanu atsevišķiem svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta molibdāta sulfāta sarkanā lietošanas veidiem atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV 2006, L 396, 1. lpp.);
- atcelt Komisijas lēmumu C(2016)5644;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus, un
- noteikt jebkādus citus pasākumus, ko tiesa uzskatītu par vajadzīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā C(2017) 2914 *final* tika pieļautas acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā attiecībā uz DCC Maastricht BV pieteikuma par atļaujas saņemšanu apgalvoto atbilstību REACH Regulas 62. panta un 60. panta 7. punkta nozīmē.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā C(2017) 2914 *final* tika pieļautas acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā attiecībā uz REACH Regulas 60. panta 4. punktu par sociālekonomisko novērtējumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā C(2017) 2914 *final* tika pieļautas acīmredzamas kļūdas novērtējumā atbilstoši REACH Regulas 60. panta 4. un 5. punktam par alternatīvu analīzi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā C(2017) 2914 *final* tika pieļautas acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā attiecībā uz ES tiesību vispārējo principu piemērošanu, tostarp pienākumu norādīt pamatojumu un piesardzības principu saskaņā ar REACH Regulā [paredzēto] atļauju izsniegšanas procesu.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – Oy Karl Fazer/EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (“MIGNON”)

(Lieta T-437/17)

(2017/C 300/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Oy Karl Fazer Ab (Vantā, Somija) (pārstāvis – L. Laaksonen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Beļģija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MIGNON” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 995 892

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 24. aprīļa lēmums lietā R 1859/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut attiecīgās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām pieteiktajām precēm.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – *Sevenfriday*/EUIPO – *Seven* (“SEVENFRIDAY”)

(Lieta T-448/17)

(2017/C 300/43)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Sevenfriday AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji – M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini un G. Bellomo, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Seven SpA (Leini, Itālija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SEVENFRIDAY” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 915 021**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 2. maija lēmums lietā R 2291/2016-2***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to tika noraidīta *Sevenfriday AG* apelācijas sūdzība par 2016. gada 7. oktobra lēmumu B2400482 un attiecīgi atļaut reģistrācijai pieteiktās Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 1105144 reģistrāciju.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. jūlijā – *Sevenfriday*/EUIPO – *Seven* (“SEVENFRIDAY”)

(Lieta T-449/17)

(2017/C 300/44)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Sevenfriday AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji – M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini un G. Bellomo, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Seven SpA (Leini, Itālija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "SEVENFRIDAY" – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 500 533

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 2. maija lēmums lietā R 2292/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to tika noraidīta *Sevenfriday AG* sūdzība par 2016. gada 10. oktobra lēmumu B252649, un attiecīgi atļaut reģistrācijai pieteiktās Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 16500533 reģistrāciju;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un atsaukt to vismaz attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. jūlijā – *Bateni*/Padome

(Lieta T-455/17)

(2017/C 300/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Naser Bateni* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji – *M. Schlingmann* un *M. Bever*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

1. piespriest Eiropas Savienībai, ko pārstāv Padome, samaksāt prasītājam kompensāciju EUR 250 000,00 apmērā par nemateriālajiem zaudējumiem, kas prasītājam radušies sakarā ar:
 - iekļaušanu Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikuma III tabulā saskaņā ar Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmumu 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011, L 319, 71. lpp.), un iekļaušanu Regulas (ES) Nr. 961/2010 VII pielikuma III tabulā saskaņā ar Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011, L 319, 11. lpp.);
 - iekļaušanu Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.) IX pielikuma III tabulā;
 - iekļaušanu Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmuma 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2013, L 306, 18. lpp.), pielikuma III tabulā un Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1154/2013, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2013, L 306, 3. lpp.) pielikuma III tabulā;

2. piespriest Eiropas Savienībai, ko pārstāv Padome, samaksāt nokavējuma procentus divu procentpunktu apmērā virs Eiropas Centrālās bankas noteiktās procentu likmes galvenajām refinansēšanas operācijām par laikposmu no 2017. gada 24. marta līdz 1. punktā minētās summas pilnīgai samaksai;
3. piespriest Eiropas Savienībai, ko pārstāv Padome, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp atlīdzināt prasītāja izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu.

1. Pirmais pamats: Padome, izdodot ierobežojošos pasākumus, esot būtiski pārkāpusi prasītāju aizsargājošas tiesību normas. Tādējādi prasītājam esot radušies ievērojami nemateriāli zaudējumi, kas būtu jāatlīdzina.
 - Prasītājs pret viņa iekļaušanu sankciju sarakstos esot sekmīgi vērsies ar prasībām par tiesību akta atcelšanu. Vispārējā tiesa minētos tiesību aktus esot atcēlusi ar spēkā esošu 2013. gada 6. septembra spriedumu lietās T-42/12 un T-181/12 un 2015. gada 16. septembra spriedumu lietā T-45/14, ciktāl tie attiecas uz prasītāju. Vispārējā tiesa turklāt esot konstatējusi, ka Padome nevienā lietā nav pierādījusi iemeslus, kas varētu pamatot prasītāja iekļaušanu sankciju sarakstos, līdz ar to tā esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un rīkojusies pretēji rūpības principam.
 - Saskaņā ar Vispārējās tiesas judikatūru (2014. gada 25. novembra spriedums lietā T-384/11 *Safa Nicu Sepahan/Padome*), ko Tiesa tikmēr ir apstiprinājusi (2017. gada 30. maija spriedums lietā C-45/15), tas esot uzskatāms gan par privātpersonas aizsargājošo, materiāltiesisko noteikumu, kas veido attiecīgos pilnvarojuma pamatus, gan par attiecīgās personas pamattiesību, it īpaši tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, pietiekami būtisku pārkāpumu.
 - Attiecīgo tiesību aktu atcelšana pati par sevi neveido pietiekamu kompensāciju. Gadiem ilgās prasītāja prettiesiskās iekļaušanas plašās sociālās, profesionālās un privātās sekas varētu atlīdzināt tikai ar kompensācijas maksājumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. jūlijā – *Medisana/EUIPO* (“happy life”)

(Lieta T-457/17)

(2017/C 300/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medisana AG (Neuss, Vācija) (pārstāvji – J. Bühling un D. Graetsch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “happy life” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 164 023

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 3. maija lēmums lietā R 1965/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – Bopp/EUIPO (Vienādleņķu astoņstūra attēls)**(Lieta T-460/17)**

(2017/C 300/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carsten Bopp (Glashütten, Vācija) (pārstāvis – F. Pröckl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums (Vienādleņķu astoņstūra attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 005 196

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 8. maija lēmums lietā R 1954/2016-4

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. jūlija rīkojums – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (“Gauff”)**(Lieta T-748/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 300/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Ceturtais palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

**Vispārējās tiesas 2017. gada 7. jūlija rīkojums – *Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners*
(“NEXEN”)**

(Lieta T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 213, 3.7.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV